

GRAN CANARIA

januari 2022

deel 7

Geen groot eiland(1.532km²) maar spectaculair divers met een zacht klimaat dankzij de ligging dichtbij de Afrikaanse kust. Als je van de luchthaven weg rijdt, oogt het dor, schraal en kaal maar als je het binnenland intrekt, ontdek je groene vulkaankraters, heuvels met oude grotten en in een zuiden een rotsige kustlijn. 15 miljoen jaar geleden rees het onderste deel van Gran Canaria op uit de oceaan, de rest van het eiland kwam later naar boven.

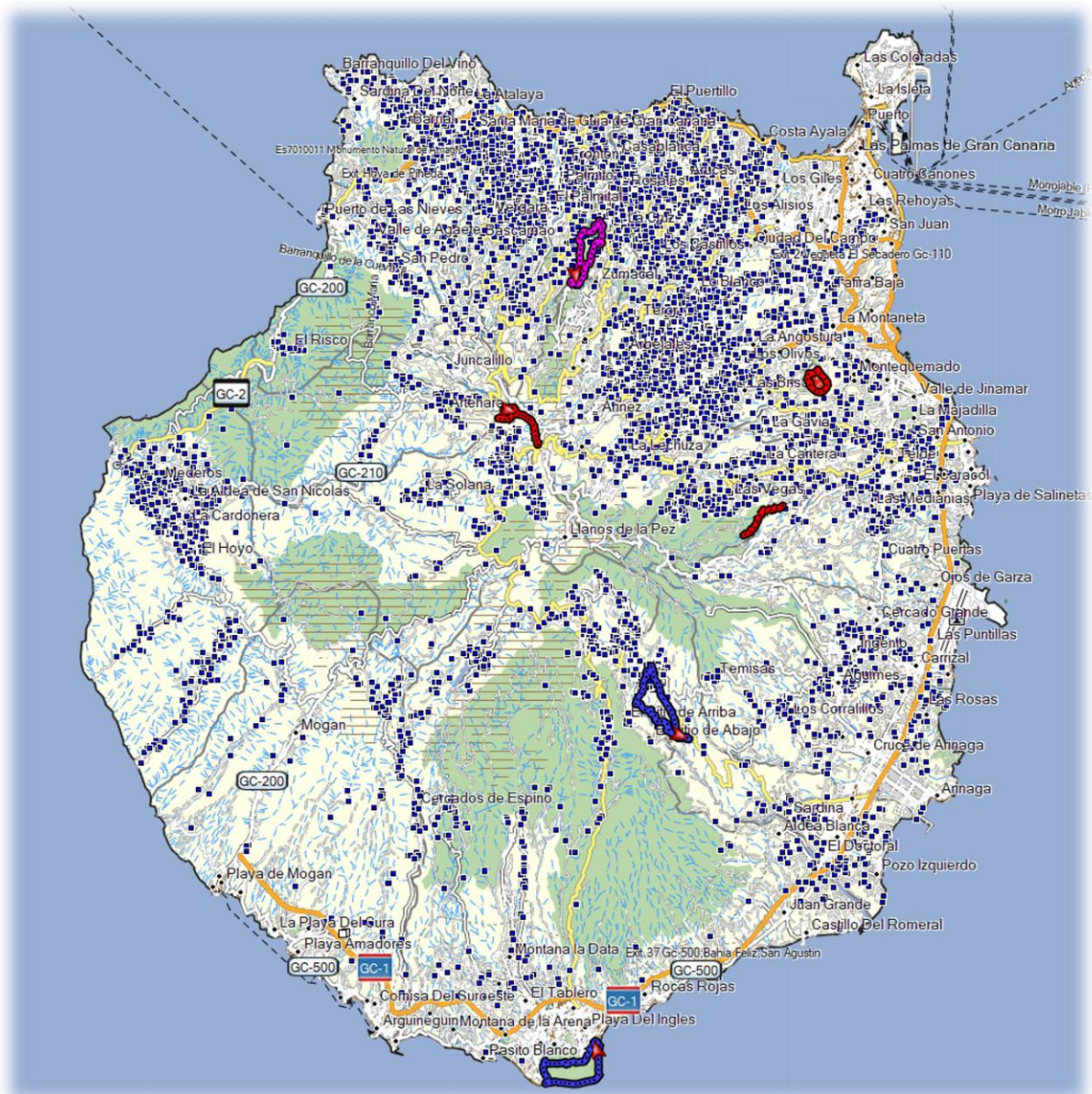

Links Ludwig uit Merchtem en rechts Elena uit Edegem.

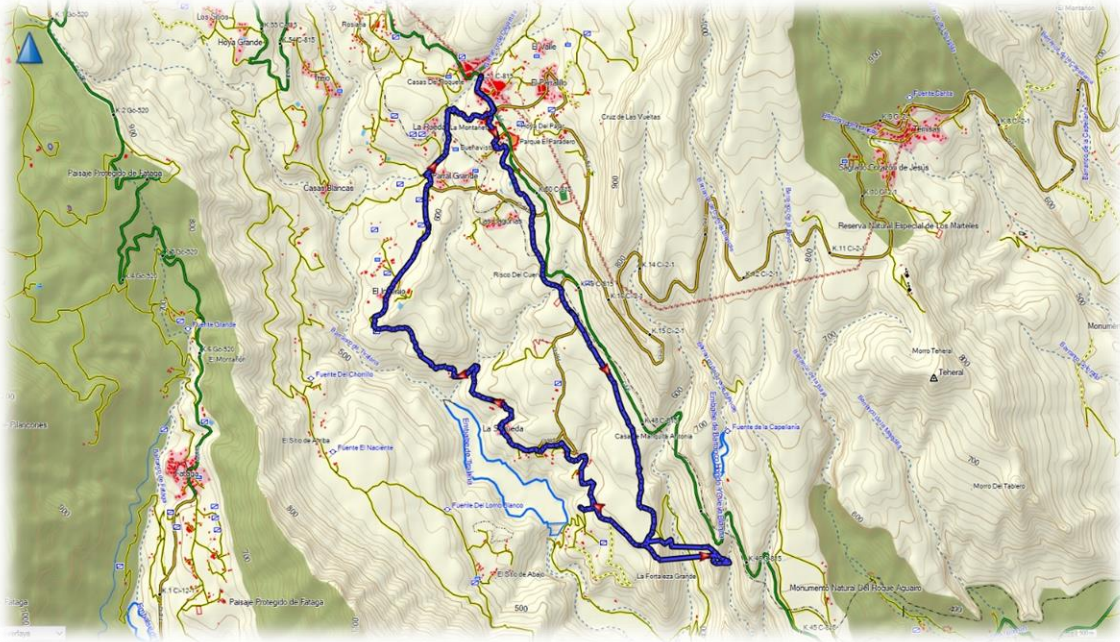
Hieronder een overzichtsk kaart van de wandelingen die we deden.

Woensdag 26 januari 2022

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Santa Lucia de Tirajana
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

Wij parkeren aan de kerk van Santa Lucia, mijn lievelingsdorp.

In de 19e eeuw woonden maar weinig mensen in dit dorp

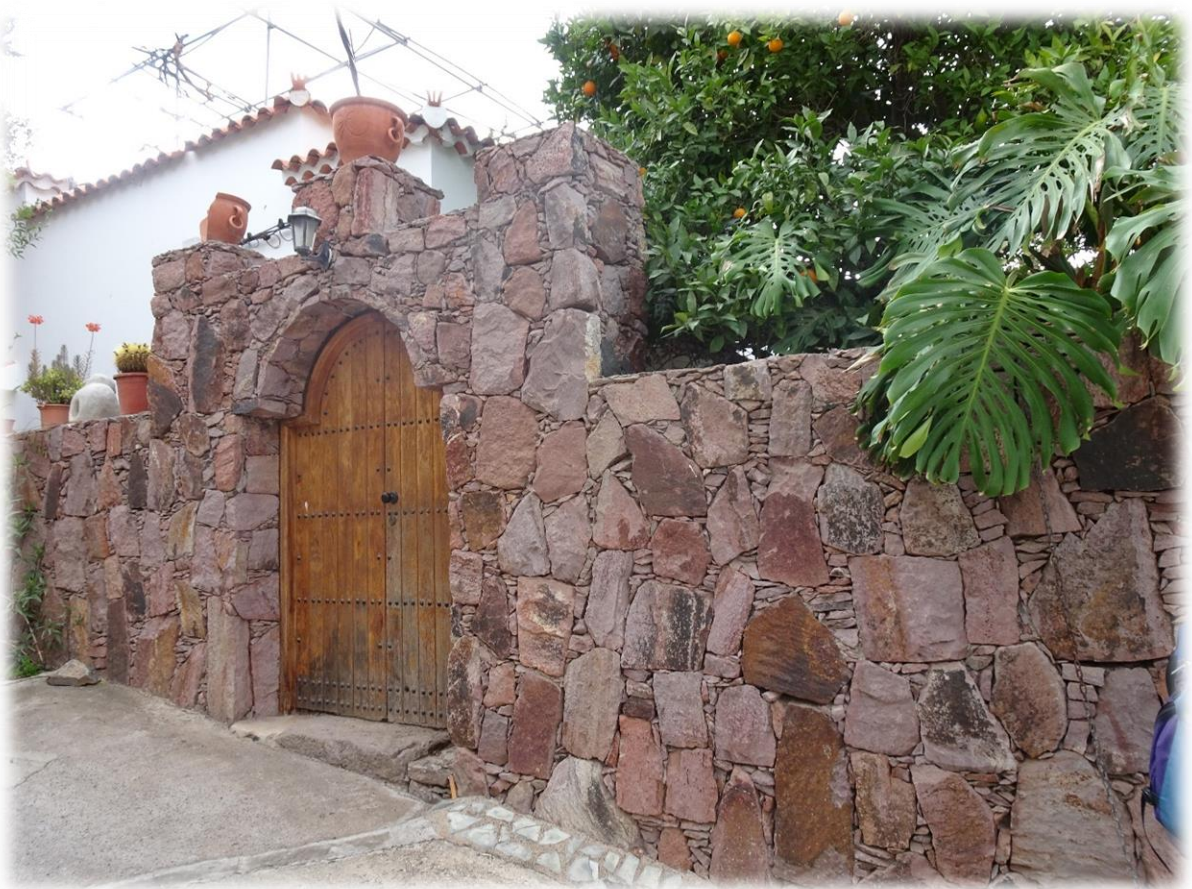

We volgen een pad over een bergkam met verwilderde landbouwterrassen met zicht op indrukwekkende grillige rotsen en een dal vol met palmbomen.

In een klein familierestaurant krijgen we aardappelsoep die met een stuk mais geserveerd wordt. Onze broodjes eten wij op een bank in de zon bij het Hao-museum.

De terugweg loopt bovenlangs het stuwmeer van Sorrueda.

Net onder de top van de berg Fortaleza is er een grote grot, de heilige plek van de Guanchen die hier van de 5de tot de 15de eeuw woonden. Tijdens de conquista in 1483 was dit hun laatste vluchtplaats waarin ze zich verborgen voor de Spanjaarden. 1000 vrouwen en 600 mannen kozen ervoor zich van de rotsen te gooien i.p.v. zich over te geven. Hun moedige daad wordt elk jaar herdacht.

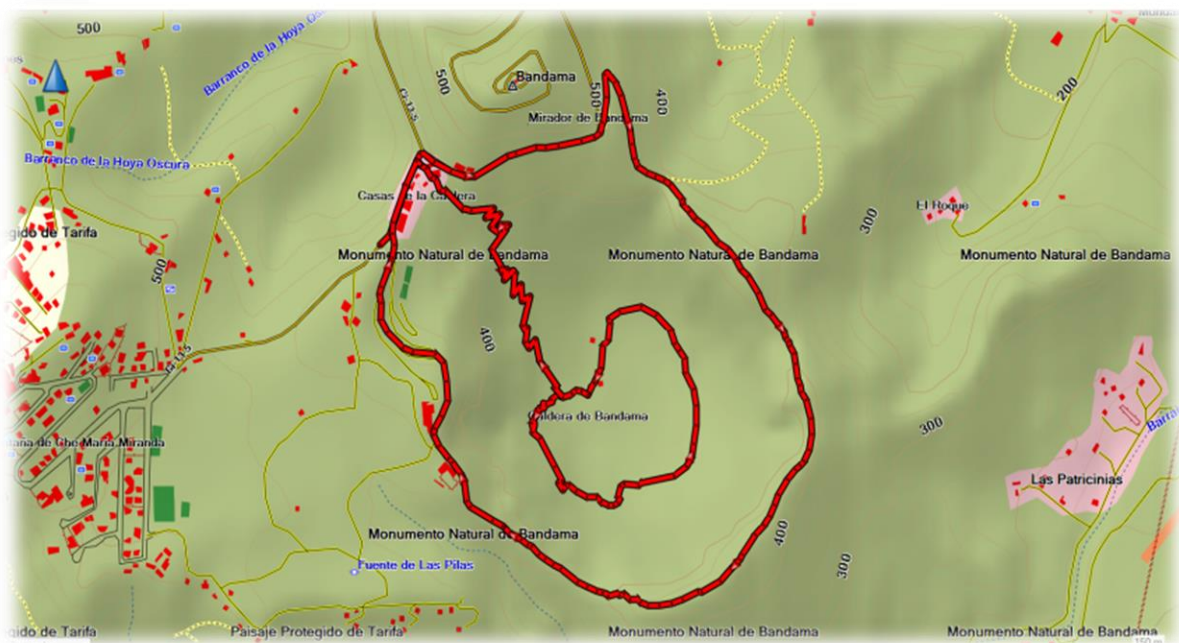

Donderdag 27 januari 2022

- Soort : Luswandeling Nr. 63 en 64
- Plaats : Casas de Bandama
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 4 uur

Het pad loopt steil naar beneden. In de krater ziet alles er fris groen uit, overal groeit een soort klaver, een stil, weelderig paradijs.

De krater werd genoemd naar de Nederlander Daniel van Damm die hier in de 16 de eeuw wijnstokken plantte. Na de wandeling gaan we nog langs de bodega Vandama, een schitterend restaurant omgeven door wijngaarden waar je gegrild vlees kan eten. Het zit er vol chique Spaanse families. Wij willen wijn kopen. De eigenares schenkt ons een glas rode wijn in en laat haar zoon 2 stoelen klaar zetten op het terras. In de zon nippen we van de rode wijn, helaas smaakt die nogal wrang dus kiezen we voor witte wijn.

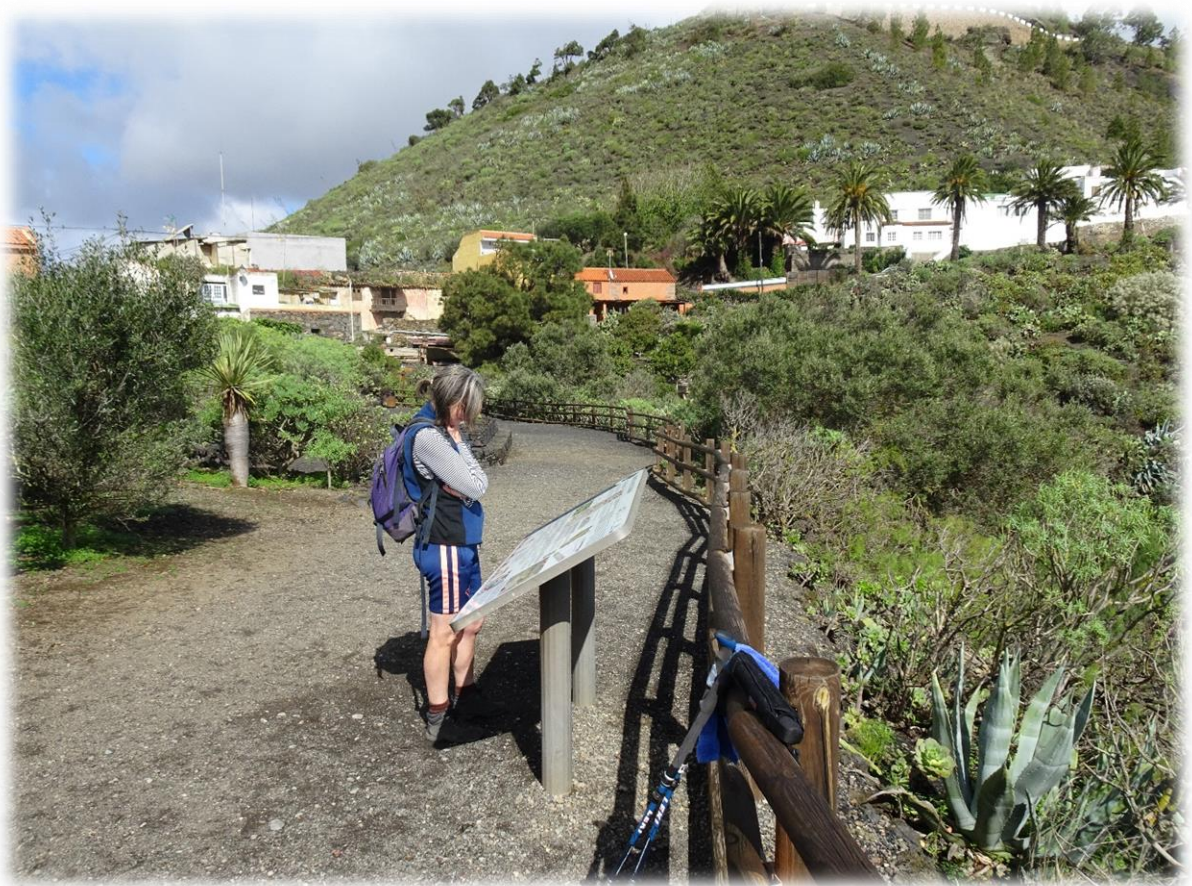

Naast het huis van Agustin die als een kluizenaar in de krater leefde, staan enorme eucalyptusbomen. Eens in de week trok hij met zijn ezel naar de markt om zijn gekweekte groente te verkopen. ‘ Waar is Agustin’ vraag ik mij af. Het huis en de tuin zien er onderkomen uit.

Als wij bijna boven zijn, begint het te stort regenen, net op tijd glippen wij een restaurant binnen waar een grote kom soep met enorm veel kikkererwten en worst heerlijk smaakt. Meteen vraag ik aan de eigenares of ze meer weet over Agustin. Ondertussen is hij 98 jaar en woont hij in een huisje in het dorp.

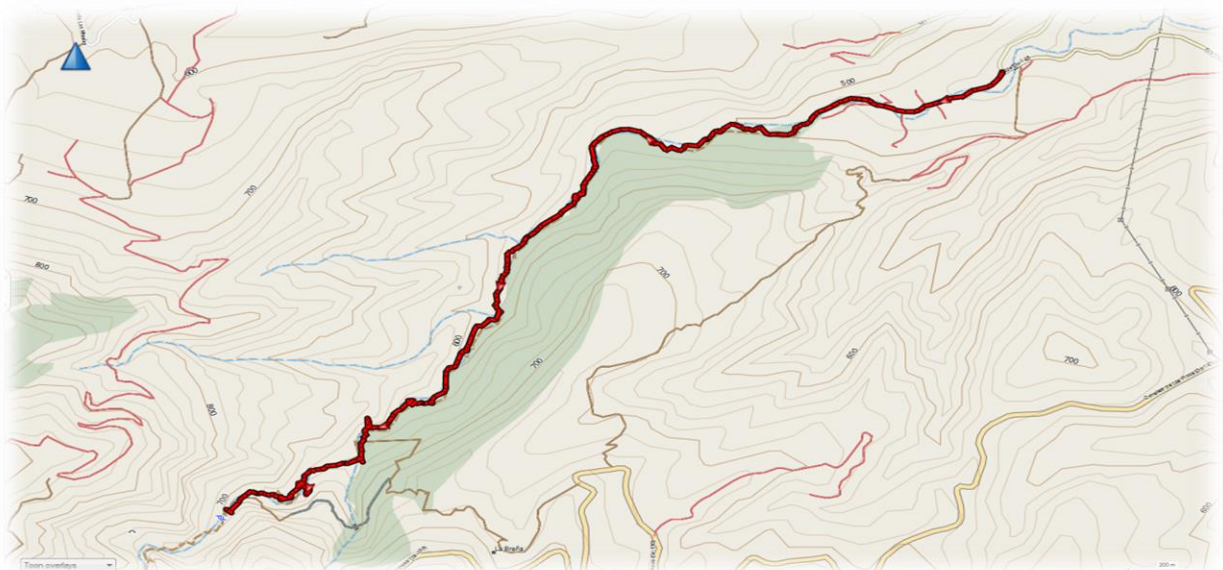

Vlak naast de rand van deze magnifieke krater van 1 km breed en 200 diep ligt een luxueuze golfbaan. Elena tussen de drakenbloedbomen.

Vrijdag 28 januari 2022

- Soort : Heen- en terugwandeling
- Plaats : Barranco de los Cernicalos
- Afstand : 8 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 4 uur

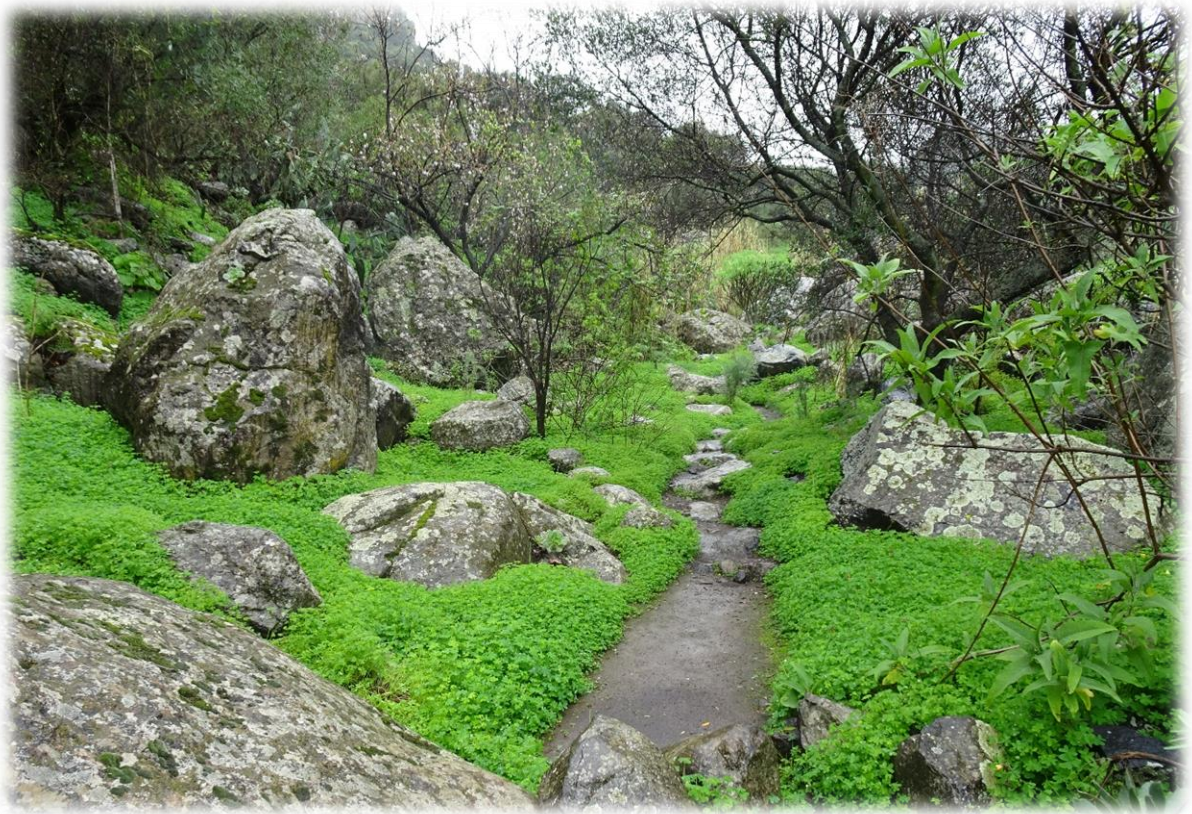

Cernicalos (ravijn van de torenvalken) één van de mooiste ravijnen van Gran Canaria waar het hele jaar enkele watervallen stromen.

Wij zijn laat vertrokken en als wij na een lange kronkelrit door de bergen op onze vertrekplaats aankomen, valt de regen met bakken uit de hemel, doorweekte wandelaars keren terug uit de kloof. Wij wachten en als het mindert, besluiten wij om het er toch op te wagen.

Soms is het nogal pittig, af en toe wordt het klauteren om je weg te zoeken onder en door het struikgewas, riet, bamboe...

Er zijn verschillende watervallen in de Barranco. Hier stroomt dan ook het hele jaar door een beek. Nergens anders komt dit voor op het eiland.

De meeste bamboesoorten bloeien zelden, maar sommige jaarlijks, waarbij elke afzonderlijke plant niet vaker dan eens per drie jaar bloeit. Ook zijn er soorten waarbij planten in beperkte clusters tegelijk bloeien.

Na onze wandeling brengen we een bezoek aan Agüimes weer een mooi, verzorgd bergdorp dat mij nauw aan het hart. Op een terras met een weids uitzicht eet ik een ijsje. Aan het

